

Ústavní soud

Joštova 625/8

660 83 Brno

DS: z2tadw5

Sp. zn.: (nepředchází)

Stěžovatel: **Jan Šinágl**, nar. XXX
Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák, DS: qqufvh3

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, DS: cp7kgk3

Účastník: **Krajský soud v Praze**
nám. Kinských 234/5, 150 75 Praha 5, DS: hvbabbq

Vedlejší účastníci:

1. **Mgr. Jana Gavlasová**, nar. XXX
XXX
2. **Bc. Petra Kubíková**, nar. XXX
XXX
3. **Martin Michal**, nar. XXX
XXX
4. **Helena Vondráčková**, nar. XXX
XXX

Ústavní stížnost

směřující proti výroku I usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2016, č. j. 21 Co 218/2016-60, podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: dle textu; podle seznamu

I. Rekapitulace

[1] Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2016, č. j. 21 Co 218/2016-60 (dále jen „*napadené usnesení*“), bylo na základě odvolání žalobců – vedlejších účastníků v řízení o ústavní stížnosti – částečně potvrzeno a částečně změněno usnesení Okresního soudu v Berouně ze dne 29. března 2016, č. j. 6 C 101/2016-37, jímž tento soud zamítl návrh vedlejších účastníků na nařízení předběžného opatření, a to tak, že výrokem I bylo žalovanému – stěžovateli v řízení o ústavní stížnosti – nařízeno zdržet se „tvrzení a spekulací“ týkajících se v napadeném usnesení konkrétně vyjmenovaných skutečností vztahujících se k vedlejším účastníkům, a výrokem II bylo zamítavé usnesení soudu I. stupně ve zbytku potvrzeno.

[2] Ústavní soud však s odkazem na princip rovnosti procesních stran nepřipouští možnost měnit zamítavá usnesení soudu I. stupně ve věci předběžných opatření v neprospěch povinného; konkrétně nálezem ze dne 19. ledna 2010, sp. zn. Pl. ÚS 16/09, ECLI:CZ:US:2010:Pl.US.16.09.1,¹ Ústavní soud zrušil ustanovení § 220 odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen „*OSŘ*“), ve znění pozdějších předpisů, které to umožňovalo, a nálezem ze dne 23. října 2014, sp. zn. III. ÚS 3489/13, ECLI:CZ:US:2014:3.US.3489.13.1,² opakovaně zdůraznil, že ani absence nové legislativní úpravy nedovoluje obecným soudům závěry obsažené v citovaném derogačním nálezu obcházet.

[3] Protože stěžovatel je nyní bez toho, že by mu byla dána možnost k věci se jakkoli vyjádřit a uplatnit skutkovou a právní argumentaci, nikoli nepodstatnou měrou omezen ve svém právu na svobodný projev a proti napadenému usnesení nemůže brojit žádnými opravnými prostředky, nezbývá mu než obrátit se na Ústavní soud touto ústavní stížností.

Důkaz: usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2016, č. j. 21 Co 218/2016-60 – v příloze

II. Stížní body

[4] V rozhodované věci postupoval krajský soud, jak uvedl v napadeném usnesení, za přiměřeného použití ustanovení § 220 odst. 1 OSŘ, aniž by reflektoval shora citovanou judikaturu Ústavního soudu, a stěžovatel tak vůbec nedostal možnost k návrhu na nařízení předběžného opatření se vyjádřit. Přitom stěžovatel mohl např. uvést, že vedlejšími účastníky soudu intimovaná informace, že „*obdobné jednání již mj. bylo předmětem žaloby na ochranu osobnosti proti žalovanému [tj. stěžovateli], datované 31. 1. 2011,*“ odpovídá sice skutečnosti, avšak – což již vedlejší účastníci soudu nesdělili – tato žaloba byla v mezidobí téměř v celém rozsahu prvoinstančním soudem zamítnuta a vedlejším účastníkům byla uložena povinnost

¹http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=Pl-16-09_1

²http://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=3-3489-13_1

uhradit stěžovateli náklady řízení, a podobně mohl stěžovatel předložit listinné důkazy, jimiž by dosvědčil, že jím publikované informace týkající se vedlejších účastníků jsou po skutkové stránce pravdivé.

[5] Předběžné opatření přitom nemělo být *a limine* vůbec nařízeno, neboť vedlejší účastníci se návrhem na jeho nařízení domáhají téhož, o co usilují petitorně ve své žalobě, a tím, že krajský soud tomuto návrhu vyhověl, je stěžovateli bráněno ve výkonu svobody projevu, přičemž tento stav by měl trvat po celou dobu řízení o žalobě na ochranu osobnosti, tedy velmi pravděpodobně po dobu několika let (pro srovnání, vedlejšími účastníky zmiňovaná žaloba je projednávána již šestým rokem).

[6] Z toho důvodu je na místě návrh, aby Ústavní soud měnící výrok napadeného usnesení zrušil, neboť stěžovateli, který neměl možnost k věci se vyjádřit, je jím působen zásah do základního práva na spravedlivý proces a zprostředkovaně do práva na svobodu projevu.

III. Přípustnost a včasnost ústavní stížnosti

[7] Proti napadenému usnesení nemá stěžovatel možnost brojit žádným dalším opravným prostředkem, nezbývá mu tedy než se obrátit na Ústavní soud ústavní stížností.

[8] Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 3. června 2016, tato ústavní stížnost je proto podávána ve lhůtě dvou měsíců ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento

n á l e z :

1. Výrokem I usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2016, č. j. 21 Co 218/2016-60, došlo k zásahu do práva stěžovatele na spravedlivý proces a na svobodu projevu.

2. Toto usnesení se proto v rozsahu výroku I r u š í .

V Praze dne 7. června 2016

Jan Šinágl

Seznam příloh:

1. *plná moc*
2. *usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 29. dubna 2016, č. j. 21 Co 218/2016-60*